

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **F., spol. s r.o.**, IČO: X., M., zastúpeného advokátom JUDr. B., B., proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Nová ul. č. 13, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/222/8681-58882/2006/991031-r zo dňa 11.08.2006 a rozhodnutia Daňového úradu Malacky č. 606/230/131-11563/2006 zo dňa 28.03.2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 414/2006-35 zo dňa 07.07.2009 v časti výroku o náhrade trov konania, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 414/2006-35 zo dňa 07.07.2009, v časti výroku o trovách konania **m e n í** tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške **441,91 EUR** do troch dní od právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. B., advokáta so sídlom v B., č. účtu X., vedený v S..

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume **77,23 EUR** na účet JUDr. B., advokáta v B., č. účtu X., vedený v S., do troch dní.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 2S 414/2006-35 zo dňa 07.07.2009 zrušil rozhodnutie žalovaného č. I/222/8681-58882/2006/991031-r zo dňa 11.08.2006, ako aj rozhodnutie Daňového úradu Malacky č. 606/230/131-11563/2006 zo dňa 28.03.2006 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň súd v predmetnom rozsudku rozhodol o trovách konania tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 426,02 EUR do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia, na účet právneho zástupcu žalobcu. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania, ktoré mu vznikli z titulu zaplateného súdneho poplatku za podanú žalobu v sume 331,50 EUR a z titulu náhrady trov právneho zastúpenia advokátom v sume 94,52 EUR, a to za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd) po 41,82 EUR a 2x režijný paušál po 5,44 EUR v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“).

Predmetný rozsudok krajského súdu v časti výroku o trovách napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca, pretože podľa jeho názoru krajský súd vec nesprávne právne posúdil, keď v danom prípade aplikoval ustanovenie § 11 ods. 1 a § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a nie ustanovenie § 10 ods. 1, 2 citovanej vyhlášky. Uviedol, že predmetom konania je povinnosť žalobcu zaplatiť dodatočne sumu 5.755,63 EUR, ktorá je predmetom sporu so žalovaným. Táto suma musí byť podľa žalobcu považovaná za tarifnú hodnotu, pretože ide o výšku peňažného plnenia tak, ako to určuje ustanovenie § 10 ods. 2 cit. vyhlášky. Ďalej žalobca uviedol, že mu súd nepriznal 19% daň z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) napriek tomu, že advokát žalobcu je platiteľom DPH, čo preukázal kópiou osvedčenia o registrácii pre daň z pridanej hodnoty, ktorú súdu predložil zároveň s odvolaním. Na záver žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu č. 3Sžf 40/2007 zo dňa 06.12.2007, ktorým súd rozhodol v podobnej veci, len za iné zdaňovacie obdobie.

Žalobca s poukazom na uvedené navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil výrok krajského súdu o trovách konania a žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 820,33 EUR.

Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súdu Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie je čiastočne dôvodné a že je potrebné rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S 414/2006-35 zo dňa 07.07.2009 v napadnutej časti o trovách konania podľa § 220 O.s.p. zmeniť.

Vzhľadom na ustanovenie § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p., podľa ktorého opravný prostriedok v správnom súdnictve je prípustný, len ak je to ustanovené v piatej časti O.s.p., a ustanovenie § 250k O.s.p., ktoré prípustnosť opravného prostriedku neobsahuje, odvolací súd sa v prvom rade zaoberal prípustnosťou odvolania v danej veci.

Vychádzajúc z ústavného princípu práva na spravodlivé súdne konania a princípu dvojinstančnosti, z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. vo veci sp. zn. II. ÚS 56/05 z 22. júna 2005) ako aj z názoru, že ustanovenia § 250k O.s.p. a § 250h ods. 2 O.s.p. upravujú síce spôsob rozhodnutia o náhrade trov konania v správnom súdnictve odlišne od všeobecnej úpravy, avšak na samotné rozhodovanie o trovách konania sa použijú ustanovenia tretej hlavy tretej časti O.s.p. (napr. § 151 O.s.p, ale aj §§ 147-149 O.s.p.), odvolací súd mal zato, že odvolanie žalobcu voči rozhodnutiu o náhrade trov konania možno meritórne prejednať.

V § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. sú uvedené pravidlá pre výpočet výšky základnej tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty (ktorou je buď výška peňažného plnenia, cena veci alebo práva), pokiaľ je táto vyčísliteľná pevnou sumou.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z., základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak nie je možné hodnotu veci alebo práva vyjadriť v peniazoch, alebo ak ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami.

Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

Podľa § 244 ods. 1 veta prvá O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V predmetnom spore sa jedná o konanie upravené v piatej časti O.s.p. (§ 244 a nasl. - „Správne súdnictvo“), ktorého účelom je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu. Správne orgány v správnom súdnictve svojimi rozhodnutiami priznávajú najrôznejšie verejné práva alebo ukladajú verejno-právne povinnosti, pričom súd preskúmava súlad týchto rozhodnutí so zákonom. Správne súdnictvo nie je založené na nachádzaní subjektívnych práv jednotlivca vrátane určovania ich spornej výšky pri peňažnom plnení.

Podľa dnes už ustáleného názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a v súlade s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky (pozri napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. III. ÚS 92/09-9 z 1. apríla 2009) treba úkony právnej pomoci v správnom súdnictve posudzovať ako hodnotu veci alebo práva, ktoré nie je možné vyjadriť v peniazoch. Preto v správnom súdnictve nie je možné priznať odmenu advokáta za poskytovanie právnych služieb podľa §10 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby odvodiť z výpočtového základu zisteného podľa § 1 ods. 3 citovanej vyhlášky a pri priznaní výšky tarifnej odmeny za úkony do 31. mája 2009 (t.j. do zmeny vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 209/2009 Z.z.) treba postupovať podľa § 11 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z..

Odvolačný súd sa preto s rozhodnutím prvostupňového súdu v tejto časti stotožnil a odvolanie žalobcu v tejto časti posúdil ako nedôvodné.

Pokiaľ ide o nepriznanie 19% DPH advokátovi žalobcu, tento odvolací dôvod súd vyhodnotil ako dôvodný, avšak nie vo výške vyčíslenej advokátom v odvolaní.

Z obsahu spisu vyplýva, že advokát žalobcu žiadal v žalobe zo dňa 06.11.2006 o priznanie 19% DPH z troch úkonov právnej služby a 3x režijného paušálu. Krajský súd mu DPH nepriznal, pričom svoje rozhodnutie neodôvodnil, v dôsledku čoho je napadnuté rozhodnutie v tejto časti nepreskúmateľné.

Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. účinnej do 31.12.2008, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa tarifná odmena určená podľa §§ 9 až 14f o daň z pridanej hodnoty.

Podľa § 20 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v platnom znení (účinnom od 01.06.2009), za úkony právnych služieb vykonané pred dňom nadobudnutia účinnosti tejto vyhlášky patrí advokátovi odmena podľa doterajších predpisov.

Z citovaných ustanovení vyhlášky, ako aj z obsahu spisu vyplýva, že v danej veci má advokát nárok podľa znenia vyhlášky účinnej v čase vykonania úkonov právnej služby (t.j. do 31.12.2008) len na 19% DPH z odmeny za poskytnutie právnych služieb a nie aj z režijného paušálu. Advokát si uplatnil DPH pri vyčíslení trov konania v žalobe zo dňa 06.11.2006, avšak nepredložil doklad o osvedčení o registrácii pre daň z pridanej hodnoty (urobil tak až v odvolacom konaní - č.l. 43), k čomu ho prvostupňový súd mohol vyzvať, ale nevyzval. Preto odvolací súd priznal advokátovi žalobcu 19% DPH z odmeny za 2 úkony právnej služby v sume **83,64 EUR**.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd zmenil výrok prvostupňového súdu v časti o trovách konania tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania za dva úkony právneho zastúpenia (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd - žaloba) v sume 2x 41,82 EUR (§ 11 ods. 1 písm. a/, § 14 ods. 1 písm. a/ a c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. účinnej do 31.12.2008) + 19 % DPH v sume 15,89 EUR (§ 18 ods. 3 cit. vyhlášky), režijný paušál v sume 2x 5,44 EUR (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky) a zaplatený súdny poplatok v sume 331,50 EUR, spolu v sume **441,91 EUR**.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. s poukazom na § 246c veta prvá, § 224 ods. 1 O.s.p. a čiastočne úspešnému žalobcovi priznal v odvolacom konaní ich náhradu v sume **77,23 EUR** za jeden úkon právnej služby v ½ - podanie odvolania á 57,95 EUR a 1x režijný paušál á 6,95 EUR + 19% DPH v sume 12,33 EUR (§ 11 ods. 3, § 14 ods. 2 písm. c/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v platnom znení).

Náhradu trov konania v celkovej sume 77,23 EUR je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu v súlade s § 149 ods. 1 O.s.p..

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. januára 2010

JUDr. Jana Baricová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková